

lvij

Canto primo

sua sepultus est. Sequenti aut nocte
ex sepultura eadem audire custod
eius spiritus cepit damasc. Ardeo ar
deo. Cum vero has diu voces emitte
ret: custos hoc eius nuntiauit ve
rou. Que eos qui diligenter inspi
ceret artus eiusdem viros transiit
ad ecclesiam. volens cognoscere qualiter
eius esset corpus in sepulchro de qua
talia clamaret. Qui aperientes
sepulchrum vestimenta quidem itac
ta repererunt: que nunc in eadem
ecclesia pro eiusdem cause testimonio s
uatur. Corpus vero illius omnino
non inuenitur: ac si in eodem sepul
chro positum non fuisset. Et quia re
colligendum est qua ultio aia ei
dampnata sit: cui et caro ab ecclesia
pieta est. Quid igitur sacra loca
sepultas possunt? quoniam hi qui indigni
sunt ab eiusdem sacris locis dimittis
piantur. **Petrus.** Quid igitur esse
poterit quod mortuorum valeat aia
liberari. **De effractione missae
et vniuersae liberatione. Gregorius.**

Salpe post mortem in solu
biles non sunt. multum solet
aias etiam post mortem sacra obla
tio hostie salutatis adiuuare:
ita ut hanc nonnumquam ipse defector
aie videantur experere. **Quia** p dicit
felix eps a quodam venabili vite
psbitero qui usque ad annum biennium vixit
et in dioecesi centum cellis suis vbi
habitauit atque ecclesie beati iohannis
in loco qui tauriana dicitur sita
est preerat cognouisse se asserit:
quod idem sacerdos in eodem loco in
quo aque calide vaporem nimium
faciunt quoties necessitas
corporis exigebat lauamur fuerat.
Vbi dum quodam die fuisset ingressus
inuenit quendam incognitum virum

ad suum obsequium paratum: qui sibi
de pedibus calceamenta abstraheret.
vestimenta susciperet. crederet e calce
mentis sabana preberet. ac donec mis
seretur cum magno famulatu per
ageret. Cumque sepulchrum hoc fieret:
die quadam idem presbiter ad bal
nea iturus intra seipsum cogitans
dixit. Virum illum qui mihi solet tam de
uotissime ad lauandum obsequium
gratias agere non debeo: sed aliquid
mihi necesse est et pro munere deportum.
Tunc duas secum oblationum hos
tias detulit. Qui mox ut puerum
ad locum hominum inuenit: atque ex mu
re eius obsequio in omnibus usus est.
Laui itaque et cum iam vestitus vo
luisset egredi: hoc quod secum detule
rat obsequium sibi viro pro beneduc
tione obtulit. petens ut benigne
susciperet quod ei caritatis gratia offer
ret. Cui ille merens affectusque tri
dit. **Quid ista que das pro? Iste pa
nis sanctus est: et ego hunc in adu
care non possim. Ego ei que vides
aliquid locum huius dominus fui: sed pro culpa
meis hic post mortem deputat sum.**
**Si autem mihi prestare vis. omnipotenti
deo pro me offer hunc panem ut pro
peccatis meis iterum facias: et tunc te
exaudiri esse cognosce cum huc
ad lauandum veneris et me mi
me inueniri. In quibus verbis dis
paruit: et is qui homo esse vide
batur euanescente innotuit quia spiritus
fuit. Idem vero presbiter ebdomada
continua se pro eo in laetitia afflixit:
hostiam salutarem obtulit: et reu
sus post ad balneum eum iam
numme inuenit. Qua ex re quidam
psit aialibus imolatio sacre obla
tionis ostendit. quoniam hanc et ipsi mor
tuorum spiritus a viuentebus petit: et**